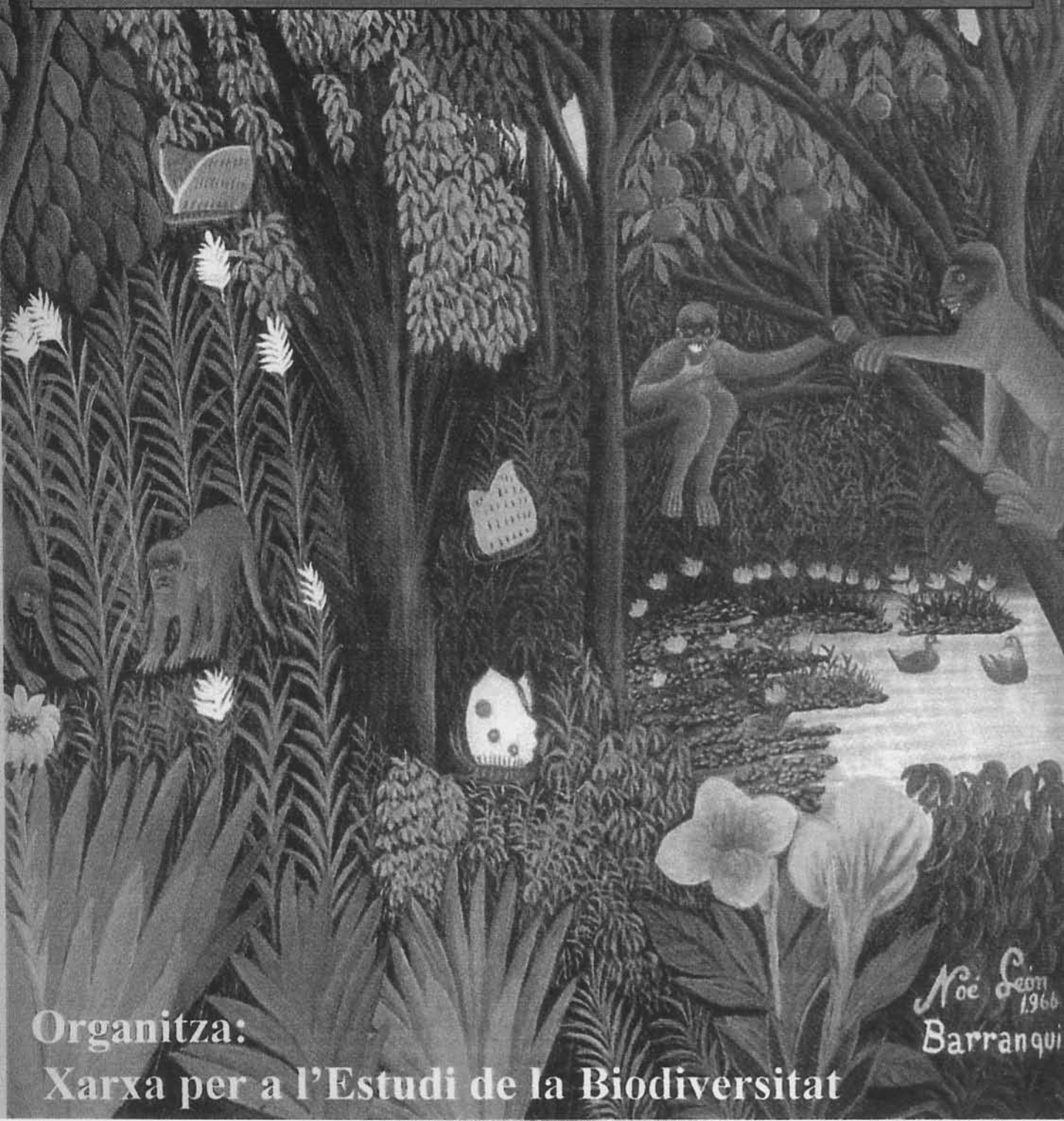

Jornades de Genètica i Biodiversitat

Universitat Autònoma de Barcelona

14-15 Desembre de 2001

Hotel Campus-Bellaterra

Organitza:

Xarxa per a l'Estudi de la Biodiversitat

Noé León
1966
Barranqui

Títol: Estudis citogenètics a la Tribu *Delphiniae* Warn. (*Ranunculaceae*).

Autor/s: J. Simon, M. Bosch, J. Molero, C. Blanché.

Adreça: GreB, Laboratori de Botànica, Facultat de Farmàcia, Universitat de Barcelona
RESUM

La tribu de les *Delphiniae* conté unes 830 espècies pertanyents als gèneres *Aconitum*, *Delphinium*, *Consolida* i *Aconitella*, distribuïts per les zones fredes i temperades de l'hemisferi nord. Es presenten les contribucions dels autors a l'estudi citogenètic de la tribu, iniciades l'any 1981, fonamentalment sobre espècies de la regió mediterrània occidental i oriental així com l'estat actual de coneixements del conjunt del grup (disponible a <http://www.ub.es/botanica/greb/BEP1.html>). Després de l'anàlisi de 1027 recomptes cromosòmics, es coneix el nombre cromosòmic d'aproximadament el 40% de les espècies de la tribu. El nombre bàsic és $x=8$ i es troben els nivells de ploïdia $2x$, $3x$, $4x$, $5x$, $6x$ i $8x$. La poliploïdia és més freqüent en tàxons perennes, mentre que entre els anuals mediterranis s'han detectat fenòmens de dispoloïdia que es relacionen amb la fragilitat de la regió centromèrica del parell II.

Títol: Conservació de la raça ovina xisqueta per al desenvolupament sostenible de zones rurals de muntanya.

Autor/s: R. Avellanet, J. Jordana

Adreça: Dep. de Ciència Animal i dels Aliments, Facultat de Veterinària, Universitat Autònoma de Barcelona

RESUM

Les zones rurals de muntanya es caracteritzen per posseir una gran biodiversitat, ja que disposen de diversos estatges de vegetació amb els seus biòtops particulars. Les espècies que hi viuen hi estan molt adaptades i especialitzades, però entre els animals domèstics hi ha, relativament, poques races que hagin assolit aquest grau d'adaptació.

La raça ovina Xisqueta es localitza geogràficament al N-O de Catalunya, en zones de Pirineus i Pre-Pirineus. El tret fonamental que la defineix és la seva gran rusticitat, que li ha permès ser l'única raça ovina totalment adaptada al medi on s'ubica. No obstant, és fa difícil aconseguir un equilibri entre rusticitat i productivitat, motiu pel qual en les darreres dècades s'ha anat substituint per altres races, teòricament més productives, o bé per animals encreuats, trobant-se actualment en l'estatus de raça autòctona en perill d'extinció.

Donat que la raça Xisqueta és part del patrimoni genètic i cultural de les comunitats de muntanya on es localitza, i pot seguir contribuint, així mateix, al desenvolupament sostenible d'aquestes zones rurals; tant els ramaders, com l'administració i la universitat, han mostrat el seu interès per conservar-la. Actualment, s'està iniciant un programa de conservació i millora, per a evitar-ne l'extinció i per augmentar la productivitat de les explotacions que posseeixen efectius de la raça.